

SVENSKT NÄRINGSLIV

Inkomstbaserad försörjningskvot i Sveriges kommuner

MAJ 2026

Författare: Nikolay Angelov, Emma Cheng och Sven-Olov Daunfeldt

Innehåll

Sammanfattning	2
1. Introduktion	3
2. Data och metod	6
3. Resultat	10
3.1 Demografisk försörjningskvot	10
3.2 Inkomstbaserad försörjningskvot	12
4. Regional variation och förändring över tid	16
4.1 Hur varierar försörjningskvoten över kommuner av olika typ och storlek?	16
4.2 Vilka grupper har drivit utvecklingen över tid?	18
5. Slutsatser och diskussion	21
Referenser	24
Bilaga A: Definitioner	25
Bilaga B: Tabeller	27

Sammanfattning

Syftet med denna rapport är att studera de utmaningar som Sveriges kommuner står inför när det gäller försörjningsbördan. Vi gör detta genom att analysera den *demografiska försörjningskvoten* och den *inkomstbaserade försörjningskvoten*. Den demografiska försörjningskvoten visar relationen mellan de som inte är i arbetsför ålder och de som är i arbetsför ålder. Den inkomstbaserade försörjningskvoten bygger på andelen personer som faktiskt är självförsörjande, oavsett ålder. Det senare måttet beaktar att det finns personer i arbetsför ålder som inte kan klassificeras som självförsörjande, samtidigt som det finns personer i icke-arbetsför ålder som är självförsörjande.

Resultaten från vår analys visar att:

- Den demografiska försörjningsbördan i Sveriges kommuner uppgår till 0,91 i genomsnitt, vilket innebär att det finns 0,91 personer som inte är i arbetsför ålder per person i arbetsför ålder. Skillnaderna mellan kommuner är betydande. Landsbygdskommuner har genomgående en högre försörjningskvot än storstadsnära kommuner.
- Den inkomstbaserade försörjningskvoten i Sverige uppgår till 1,24. Detta innebär att en självförsörjande person i genomsnitt behöver försörja sig själv och ytterligare en och en fjärdedels person. Försörjningsbördan i Sverige är därmed högre än vad den demografiska försörjningskvoten visar. Detta beror på att en stor andel i arbetsför ålder inte är självförsörjande.
- Den inkomstbaserade försörjningskvoten varierar kraftigt mellan kommunerna. I kommuner som Solna (0,78), Sundbyberg (0,81) och Kiruna (0,87) är kvoten lägre än ett, medan den i Högsby (1,71), Perstorp (1,70) och Hällefors (1,67) är uppemot dubbelt så hög.
- Den demografiska försörjningskvoten har ökat över tid, medan den inkomstbaserade försörjningskvoten har minskat över tid. Minskningen av den senare kvoten beror på att fler har blivit självförsörjande över tid, samtidigt som fler äldre har högre individbaserade pensionsutbetalningar.

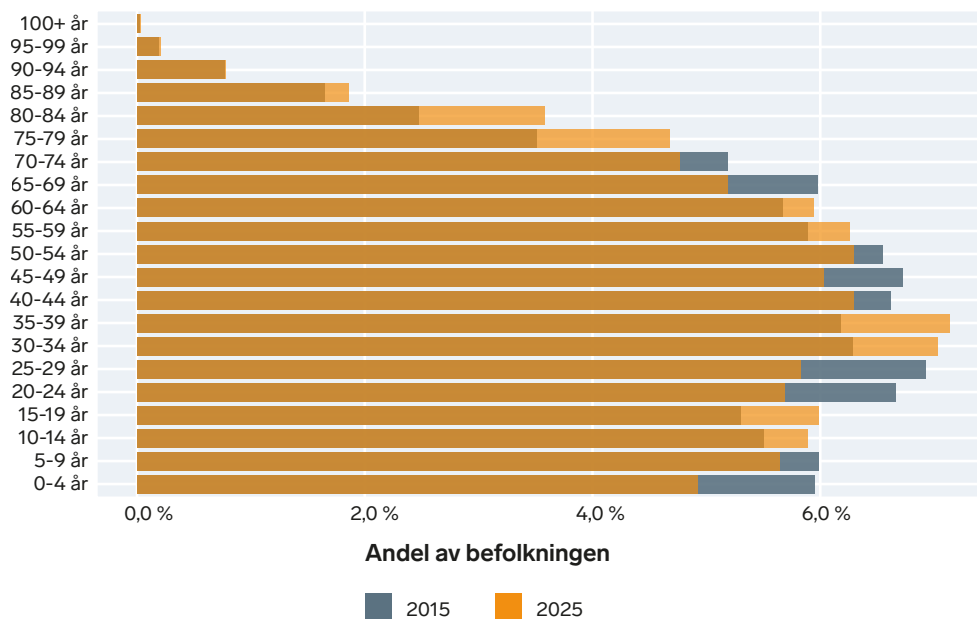
Vår slutsats är att den demografiska försörjningskvoten inte fullt ut belyser försörjningsutmaningen i landets kommuner. Den demografiska utmaningen framöver kan motverkas genom att fler personer kommer i arbete och att antalet arbetade timmar i ekonomin ökar. Reformerna som stärker drivkrafterna att arbeta, förbättrar matchningen på arbetsmarknaden och stimulerar företagen att vilja ta risk och anställa behöver därför genomföras. Om inte detta sker kommer försörjningsbördan att vara så hög att den försämrar många kommuners möjligheter att finansiera sina utgifter, med negativa konsekvenser för den nationella välfärden och hela samhällsekonomin.

1. Introduktion

Sverige står inför betydande demografiska förändringar. Medellivslängden har ökat under lång tid, samtidigt som barnafödandet har minskat. Det innebär att en allt större andel av befolkningen består av personer som, i genomsnitt, inte försörjer sig genom arbete, medan andelen personer i arbetsför ålder ökar långsammare eller minskar.

I figur 1 presenteras hur befolkningspyramiden såg ut i Sverige 2015 respektive 2025. Enbart under de senaste tio åren har andelen som är under 10 år minskat, samtidigt som vi ser en relativt kraftig ökning av andelen som är 75 år eller äldre. Dessa demografiska förändringar påverkar förutsättningarna att finansiera välfärden och sätter press på såväl offentliga transfereringssystem som kommunal och regional verksamhet.

Figur 1. Befolkningens åldersstruktur i Sverige, 2015 och 2025.

Not: Figuren visar Sveriges befolkning efter åldersgrupp år 2015 och 2025. Staplarna för de två åren överlappar varandra för att tydliggöra hur åldersstrukturen har förändrats över tid.

Det svenska välfärdssystemet bygger i grunden på att en stor andel av befolkningen arbetar och bidrar med skatteintäkter och avgifter. Detta gäller även pensionsystemet, där den allmänna pensionen ytterst vilar på att det finns många som arbetar och genererar inkomster. Det svenska pensionssystemet är avgiftsbestämt och delvis fonderat, men bygger i hög grad på löpande inbetalningar från de som förvärsarbetar. Välfärdens långsiktiga finansiering är därför beroende av att tillräckligt många människor arbetar och har inkomster som gör att de kan försörja både sig själva och andra.

Syftet med denna rapport är att analysera försörjningsbördan i Sveriges kommuner. Vi gör detta genom att beräkna både den *demografiska försörjningskvoten* och den *inkomstbaserade försörjningskvoten* per kommun och över tid.

Den demografiska försörjningskvoten visar relationen mellan personer utanför arbetsför ålder och personer i arbetsför ålder. När kvoten stiger innebär det att färre personer i arbetsför ålder behöver försörja fler som inte är i arbetsför ålder, det vill säga barn, unga och äldre. Måttet ger därmed en bild av hur förändringar i befolkningens åldersstruktur påverkar samhällets försörjningsförutsättningar.

Den demografiska försörjningskvoten ger däremot *inte* en bild av den faktiska försörjningsbördan. Detta beror på att en person i arbetsför ålder inte nödvändigtvis har en inkomst som räcker för sin egen försörjning, än mindre till att försörja andra. Samtidigt finns det personer som är självförsörjande på sina inkomster trots att de inte är i arbetsför ålder. Detta innebär att den demografiska försörjningskvoten inte kommer att ge en korrekt bild av försörjningsutmaningen i Sverige, särskilt i de kommuner där en relativt stor andel av befolkningen i arbetsför ålder har svag arbetsmarknadsanknytning och låga inkomster.

Tidigare analyser av försörjningsutmaningen i Sverige har kompletterat den demografiska försörjningskvoten med mått som utgår från sysselsättningen i kommunen. Ett sådant mått är den *sysselsatta försörjningskvoten*, som beräknas genom att relatera antalet personer utanför arbetsför ålder med antalet sysselsatta i arbetsför ålder.¹ Problemet är att det räcker med en timmes arbete under en vecka för att en person ska definieras som sysselsatt. Detta mått kommer därför att inkludera personer som har så låga inkomster att de inte kan betraktas som självförsörjande.

Den sysselsatta försörjningskvoten tar inte heller hänsyn till att individer som är yngre än 20 år eller äldre än 64 år kan vara självförsörjande på sina inkomster. Det är till exempel allt vanligare att individer arbetar längre upp i åldern.²

Riktåldern för att ta ut pension anpassas efter hur länge vi i genomsnitt förväntas leva och har höjts kontinuerligt. För närvarande är riktåldern 67 år, men för dem som är födda 2015–2017 förväntas den för närvarande bli 71 år.³ Det blir också allt vanligare

¹ Se Ekonomifakta, *Sysselsatt försörjningskvot, 2026*, www.ekonomifakta.se/sakomraden/arbetsmarknad/befolkningen/sysselsatt-forsorjningskvot_1240325.html

² Källa: SCB (<https://www.scb.se/pressmeddelande/dubbelt-sa-manga-jobbar-efter-pensionsaldern/>) och Pensionsmyndigheten (<https://www.pensionsmyndigheten.se/nyheter-och-press/pressrum/allt-fler-forlanger-sitt-arbetsliv>).

³ Riktåldern är inte tvingande men påverkar från vilken ålder som inkomstpension och premiepension tidigast kan tas ut och när det är möjligt att få rätt till garantipension och bostadstillägg. För personer födda till och med 1964 är riktåldern bestämd och kommer inte att ändras, men för dem som är födda senare kan den komma att ändras beroende på befolkningens förväntade livslängd. Källa: Pensionsmyndigheten, <https://www.pensionsmyndigheten.se/ga-i-pension/planera-din-pension/pensionsaldrar-och-riktalder>.

att äldre har högre inkomster när de går i pension som inte är relaterade till den allmänna pensionen, utan snarare är en följd av den allt viktigare tjänstepensionen.⁴

Mot denna bakgrund introducerar vi i denna rapport ett kompletterande mått, nämligen den inkomstbaserade försörjningskvoten. Detta mått relaterar antalet personer som behöver försörjas till antalet personer som är självförsörjande. Därmed fångar måttet inte bara den demografiska strukturen, utan också i vilken utsträckning befolkningen har inkomster som möjliggör egen försörjning och att de kan bidra till finansieringen av välfärden. Genom att relatera detta mått till den demografiska försörjningskvoten kan vi också diskutera i vilken utsträckning det senare måttet underskattar den faktiska försörjningsbördan.

Den demografiska utvecklingen är inte jämnt fördelad över landet. I många landsbygdskommuner har andelen äldre ökat under lång tid, samtidigt som andelen personer i arbetsför ålder har utvecklats svagare. I andra kommuner är åldersstrukturen mer gynnsam, men där kan försörjningsutmaningen ändå vara betydande om självförsörjningsgraden är låg. Den inkomstbaserade försörjningskvoten tar hänsyn till att arbetsmarknadsläget och inkomstnivåer kan skilja sig åt mellan kommuner, vilket innebär att försörjningsbördan kan skilja sig för kommuner som har en liknande demografi. Genom att använda ett mått som fångar både demografiska och ekonomiska dimensioner av försörjningsbördan kan vi på ett bättre sätt också förstå de lokala förutsättningarna att finansiera välfärden.

Rapporten är disponerad på följande sätt. I nästa avsnitt beskriver vi data, definitioner och metod. De huvudsakliga resultaten presenteras i avsnitt 3 och i avsnitt 4 studerar vi hur försörjningsbördan varierar i olika kommuntyper och vilka grupper det är som har drivit utvecklingen av försörjningskvoten över tid. I avsnitt 5 sammanfattar och diskuterar vi rapportens viktigaste slutsatser.

⁴ Tjänstepensionens betydelse för den totala pensionen har ökat över tid och utgör i dag en betydande andel av pensionsutbetalningarna (Pensionsmyndigheten, 2025). Privat pensionssparande utgör däremot endast en liten del av den totala pensionen men kan spela större roll för vissa grupper, exempelvis egenföretagare (se <https://www.pensionsmyndigheten.se/forsta-din-pension/sa-fungerar-pensionen/eget-sparande-till-din-pension>). Avdragsrätten för privat pensionssparande avskaffades i Sverige från och med 2016 genom budgetpropositionen för 2016 (prop. 2015/16:1) och det ledde till en kraftig minskning av antalet personer som pensionssparar privat (se https://nordnetab.com/press_release/over-en-halv-miljon-svenskar-har-slutat-pensionsspara/). Även om traditionellt privat pensionssparande är begränsat och har minskat, används sannolikt annat privat sparande – såsom ISK-sparande – som en inkomstkälla bland pensionärer, men detta fångas inte i den officiella pensionsstatistiken.

2. Data och metod

Vår analys bygger på registerdata på kommunnivå från Statistiska centralbyrån (SCB). För att studera försörjningsbördan i Sveriges kommuner använder vi två olika mått: (i) *Demografisk försörjningskvot* och (ii) *Inkomstbaserad försörjningskvot*. Data för den demografiska försörjningskvoten kommer från SCB:s allmänt tillgängliga befolkningsstatistik.⁵ När det gäller den inkomstbaserade försörjningskvoten saknas allmänt tillgängliga data för våra ändamål, och därför har vi beställt statistik från SCB.

Den **demografiska försörjningskvoten**⁶ mäter relationen mellan två olika grupper: de som inte är i arbetsför ålder – och i genomsnitt behöver försörjas – i förhållande till personer i arbetsför ålder som antas kunna försörja sig själva och andra. Den demografiska försörjningskvoten utgår därmed från befolkningens ålderssammansättning i kommun k och definieras på följande sätt:

$$DFK_k = \frac{B_{k,0-19} + B_{k,65+}}{B_{k,20-64}}$$

$B_{k,0-19}$ = Antal personer mellan 0 och 19 år i kommun k

$B_{k,65+}$ = Antal personer 65 år och äldre i kommun k

$B_{k,20-64}$ = Antal personer mellan 20 och 64 år i kommun k

Våra beräkningar av den demografiska försörjningskvoten baseras på SCB:s statistik över folkmängd,⁷ men till skillnad från SCB beräknar vi den demografiska försörjningskvoten som ett rent kvotmått (utan att multiplicera med 100) i syfte att underlätta tolkningen av resultaten.

En demografisk försörjningskvot på 0,9 innebär att det finns 0,9 personer utanför arbetsför ålder för varje person i arbetsför ålder. Måttet ger därmed en bild av den demografiska försörjningsbördan, det vill säga hur befolkningens åldersstruktur påverkar försörjningsförutsättningarna. Den tar däremot inte hänsyn till förvärvs-frekvens eller inkomstnivåer bland personer i arbetsför och icke-arbetsför ålder.

⁵ Se SCB (2025, 2026a).

⁶ Se till exempel Ekonomifakta, *Demografisk försörjningskvot, 2026*, Statistiska centralbyrån (SCB), *Demografisk försörjningskvot efter region. År 2000–2024*, Statistikdatabasen, 2025 och www.ekonomifakta.se/sakomraden/arbetsmarknad/befolkningen/demografisk-forsorjningskvot_1240053.html.

⁷ Statistiska centralbyrån (SCB), *Folkmängden efter region, civilstånd, ålder och kön. År 1968–2024*, Statistikdatabasen, 2025; Statistiska centralbyrån (SCB), *Folkmängden efter region, civilstånd, ålder och kön. År 2025*, Statistikdatabasen, 2026.

Det har tidigare genomförts flera analyser av demografisk och så kallad sysselsatt försörjningskvot, bland annat av Ekonomifakta.⁸ Den sysselsatta försörjningskvoten beskriver hur många personer i icke-arbetsför ålder det finns i förhållande till varje sysselsatt person i arbetsför ålder.

I denna rapport introducerar vi ett nytt mått, som vi kallar den **inkomstbaserade försörjningskvoten**. Till skillnad från demografisk och sysselsatt försörjningskvoten utgår detta mått från individers faktiska självförsörjningsstatus. Detta är av betydelse eftersom individer kan klassificeras som sysselsatta trots att de har låga inkomster och därmed inte kan försörja sig på sin egen löneinkomst. Det finns dessutom personer som inte är i arbetsför ålder som har så höga inkomster att de bör definieras som självförsörjande.

Den inkomstbaserade försörjningskvoten är därmed ett mått på försörjningsbördan som utgår från antalet personer som faktiskt är självförsörjande, oavsett ålder. En individ klassificeras, i enlighet med SCB:s definition, som självförsörjande om personen under året har haft en inkomst som uppgår till minst tre inkomstbasbelopp.⁹ Detta motsvarar en löneinkomst på 19 050 kronor i månaden 2024 (se tabell 6 i bilaga A). Individer med inkomster som understiger denna nivå klassificeras därmed som att de inte är självförsörjande.

Klassificeringen utgår från SCB:s definition av självförsörjning (se bilaga A), med undantaget att inkomstpension exkluderas från inkomstunderlaget. SCB betraktar inkomstpension som uppskjuten arbetsinkomst och inkluderar den därför i sitt mått på självförsörjning. Inkomstpensionen finansieras dock genom att 16 procent av lönen för dagens förvärvsarbete avsätts.¹⁰ Om syftet med analysen är att undersöka försörjningsbördan, som är fallet i vår rapport, bör därmed inkomstpensionen betraktas som en ren transferering, trots att den bygger på intjänad pensionsrätt. Enkelt uttryckt skulle det inte gå att finansiera inkomstpensionsutbetalningarna om det inte fanns förvärvsarbete som betalar 16 procent av sin lön till inkomstpensionen.

Den fonderade tjänstepensionen, premiepensionen, eller privata pensionsbesparingar, är däremot inte beroende av att andra förvärvsarbete individer betalar in till systemet. Därför ingår dessa inkomster i det inkomstmått som vi använder för att beräkna självförsörjningsgraden.

I våra beräkningar inkluderas samtliga personer som inte är självförsörjande i kvotens täljare. I vissa andra sammanhang exkluderas studerande från analyser av självförsörjning. Exempelvis särredovisar SCB studerande och värnpliktiga som ligger under gränsen om tre inkomstbasbelopp. Även Svenskt Näringsliv har i sina tidigare analyser

⁸ Ekonomifakta, Sysselsatt försörjningskvot, 2026, www.ekonomifakta.se/sakomraden/arbetsmarknad/befolkningen/sysselsatt-forsorjningskvot_1240325.html

⁹ Se statistiska centralbyrån (SCB), *Självförsörjning efter region, kön, ålder, födelseregion och utbildningsnivå. År 2013–2024*, Statistikdatabasen, 2026. Definitionen av självförsörjning återges även i bilaga A i vår rapport.

¹⁰ Pensionsmyndigheten, Allmän pension, 2025. www.pensionsmyndigheten.se/forsta-din-pension/sa-fungerar-pensionen/allman-pension

valt att exkludera studerade från gruppen som inte är självförsörjande.¹¹ Motivet i dessa studier, som har fokuserat på ekonomiskt utanförskap, har varit att de flesta studerande över tid kommer att bli självförsörjande. Detta innebär att utanförskapsproblemen på arbetsmarknaden riskerar att överdrivas om den gruppen inkluderas bland de som klassificeras som icke självförsörjande.

Skälet till att vi i denna rapport inkluderar studerande i gruppen som inte klassificeras som självförsörjande är att vi vill studera försörjningsbördan i landets kommuner vid en given tidpunkt – inte primärt utanförskapsproblemen på arbetsmarknaden. Utgångspunkten är att personer i arbetsför ålder som inte är självförsörjande utgör en försörjningsbörda här och nu, oavsett deras framtida arbetsmarknadsstatus.

Den inkomstbaserade försörjningskvoten för kommun k beräknas som:

$$IbFK_k = \frac{EjSf_k}{Sf_k}$$

$EjSf_k$ = Antal ej självförsörjande personer i kommun k

Sf_k = Antal självförsörjande personer i kommun k

Kvoten tolkas som förhållandet mellan antalet personer som inte definieras som självförsörjande och antalet självförsörjande personer. Om kvoten exempelvis uppgår till 0,95 innebär det att varje självförsörjande person behöver försörja 0,95 personer som inte är självförsörjande. Måttet fångar därmed den ekonomiska försörjningsbördan i befolkningen, oavsett ålder. Den kompletterar därmed den demografiska försörjningskvoten genom att utgå från individers faktiska inkomster, snarare än ålder, som mått på försörjningsbehov.

Förändringar över tid beräknas som skillnaden i försörjningskvot mellan två år. Det senare jämförelseåret väljs utifrån det senast tillgängliga året i SCB:s statistik. För den demografiska försörjningskvoten innebär detta att jämförelseåret är 2025, medan jämförelseåret för den inkomstbaserade försörjningskvoten är 2024. Det tidigare jämförelseåret har fastställts till tio år före det sista året för att möjliggöra en bedömning av utvecklingen över tid. För samtliga försörjningskvoter baseras beräkningarna på helårsvärden, det vill säga kalenderåren 2015 och 2025 för den demografiska försörjningskvoten samt 2014 och 2024 för den inkomstbaserade försörjningskvoten.¹²

¹¹ Se Daunfeldt m.fl. (2023) samt debattartikeln av Lidfeldt och Mikkonen från 2021, <https://www.di.se/debatt/svenskt-naringsliv-1-3-miljoner-manniskor-ur-jobb/>, som bygger på en analys som beskrivs här: https://www.svensktnaringsliv.se/sakomraden/arbetsmarknadspolitik/det-behovs-en-politik-for-okad-sjalvforsorjning_1174777.html.

¹² Vi har gjort en känslighetsanalys där vi använder samma år för den demografiska försörjningskvoten, som för den inkomstbaserade (2014 och 2024). Våra slutsatser ändras inte av denna tidsförskjutning.

Vi är intresserade av geografiska skillnader ett visst år, förändringar över tid (en ökning, det vill säga en försämring, respektive en minskning/förbättring), samt hur förändringen har sett ut i olika kommuner. Resultaten i analysen redovisas i form av kartor på kommunnivå som visar både nivåer och förändringar i försörjningskvoterna, samt i rankinglistor där kommunerna sorteras efter nivå och förändring i respektive försörjningskvot. När vi redovisar genomsnitt i rapportens huvudtext handlar det om ovägda genomsnitt över kommuner, både när det gäller kvoternas nivå och kvoternas förändring. Orsaken till att vi tar genomsnitt över kommuner, och inte beräknar värden för hela riket, är att fokus i rapporten ligger på kommunerna. I berörda fall redovisar vi även värdena för hela riket i fotnoter i resultatavsnittet.

3. Resultat

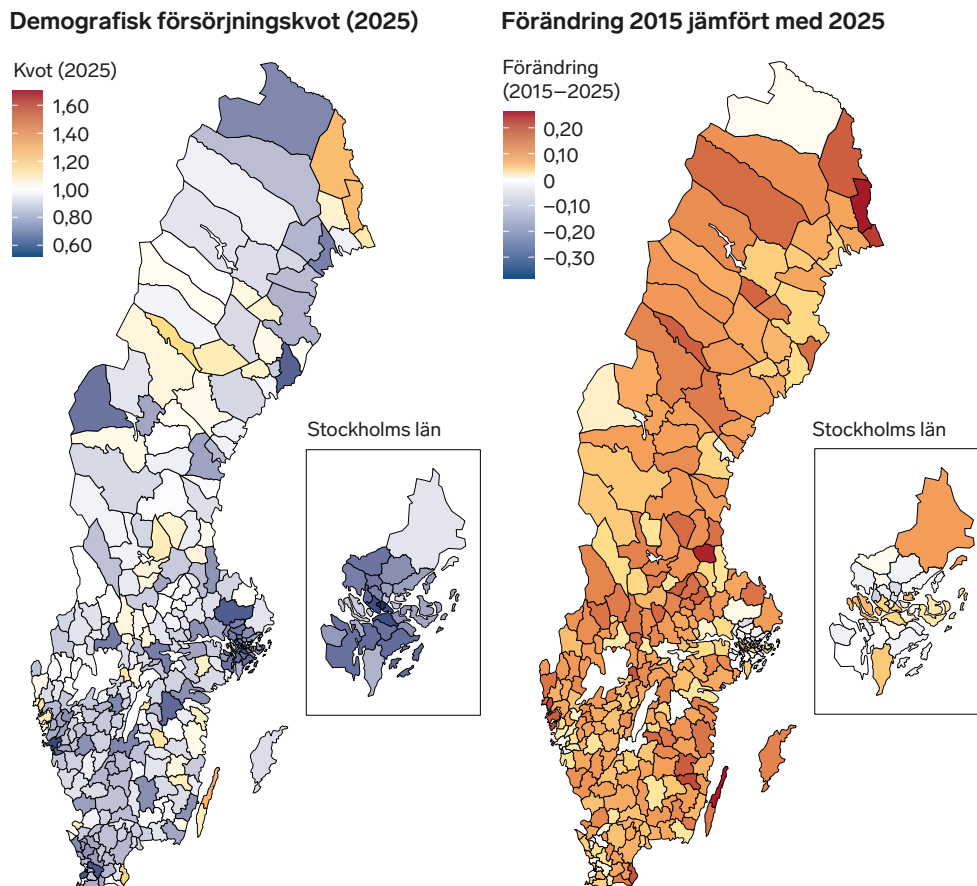
3.1 Demografisk försörjningskvot

Den demografiska försörjningskvoten för 2025 och dess utveckling mellan 2015 och 2025 redovisas i figur 2. Resultaten visar att det finns en stor variation mellan landets kommuner.

Totalt har 233 kommuner ett värde som understiger ett. Detta innebär att det finns färre än en person utanför arbetsför ålder för varje person i arbetsför ålder. Samtidigt finns det 56 kommuner där kvoten överstiger ett. Det genomsnittliga värdet för landets kommuner uppgår till 0,91, vilket innebär att det i genomsnitt finns cirka 0,91 personer som inte är i arbetsför ålder per person i arbetsför ålder.¹³

När det gäller förändringen av den demografiska försörjningskvoten (den högra kartan i figur 2) kan vi notera att den har ökat i 270 av landets 290 kommuner – endast 20 kommuner har haft en minskning av den demografiska försörjningsbördan.

¹³ Notera att detta är ett ovägt genomsnitt över respektive kommuns demografiska försörjningskvot. Den demografiska försörjningskvoten för hela riket var 0,77 för år 2025. Skillnaden beror på att stora kommuner i genomsnitt har en lägre demografisk försörjningskvot än små kommuner. Förändringen mellan 2015 och 2025 för hela riket uppgår till 0,031, jämfört med genomsnittet av kommunernas förändringar som är 0,069.

Figur 2. Demografisk försörjningskvot, nivå 2025 och förändring mellan 2015 och 2025.

Not: Den genomsnittliga demografiska försörjningskvoten år 2025 uppgår till 0,909, medan den genomsnittliga förändringen mellan 2015 och 2025 är en ökning på 0,069. I förändringskartan till höger visar värden över 0 (varma färger) en ökad försörjningsbörda, medan värden under 0 (kalla färger) visar en minskad försörjningsbörda.

I tabell 1 redovisas de fem kommuner som har den lägsta demografiska försörjningskvoten (det vill säga med mest fördelaktig demografi med avseende på försörjningsbördan) och de fem kommunerna med den största minskningen över tid (det vill säga störst förbättring). En ranking för alla landets kommuner finns presenterad i Tabell 7 i bilaga B.

Resultaten visar att den lägsta demografiska försörjningskvoten finns i Solna, där den uppgår till 0,52. Rankingen indikerar att landets storstäder och storstadskommuner har bättre demografiska förutsättningar att klara försörjningsbördan än kommuner i glesbygden. Förutom Solna ligger Sundbyberg och de tre storstäderna bland de fem med lägst demografisk försörjningsbörda. I avsnitt 4.1 genomför vi en mer systematisk undersökning av skillnaden mellan olika kommuntyper.

Tabell 1 visar att den största minskningen av den demografiska försörjningskvoten dessutom har skett i storstadsnära kommuner, med bäst utveckling i Järfälla (-0,08). Övriga kommuner med en relativt stor minskning av den demografiska försörjningskvoten är Täby och Danderyd med närhet till Stockholm, Knivsta som ligger på bra pendlingsavstånd till både Stockholm och Uppsala, och Mölndal som är en del av tätorten Göteborg.

Tabell 1. Kommuner med lägst demografisk försörjningskvot 2025 och störst minskning mellan 2015 och 2025.

Demografisk försörjningskvot 2025			Δ Demografisk försörjningskvot 2015 till 2025		
Placering	Kommun	Kvot	Placering	Kommun	Förändring
1	Solna	0,521	1	Järfälla	-0,077
2	Sundbyberg	0,528	2	Täby	-0,058
3	Göteborg	0,588	3	Danderyd	-0,055
4	Stockholm	0,598	4	Knivsta	-0,054
5	Malmö	0,611	5	Mölnadal	-0,032

I tabell 2 redovisas de fem kommunerna med högst demografisk försörjningskvot, samt i vilka fem kommuner som den demografiska försörjningskvoten ökat mest. Tabellen visar att försörjningsutmaningen är som störst i små kommuner som ligger i glesbygd. Det är även i den typen av kommuner som den demografiska försörjningskvoten ökat mest över tid. Ingen av kommunerna i tabell 2 har fler än 19 000 invånare. Störst är Simrishamn med 18 779 invånare under kvartal 4 år 2025 och minst är Dorotea, som även är rikets minsta kommun, med endast 2 241 invånare.

Den högsta demografiska försörjningskvoten uppgår till 1,27 och finns i Borgholm – en liten ort på Öland med betydande turismnäring. I Borgholm har även den näst största ökningen av den demografiska försörjningskvoten skett (0,25), medan den största ökningen kan observeras i Övertorneå (0,26). Två av kommunerna (Borgholm och Övertorneå) är med både bland de fem kommuner med högst demografisk försörjningskvot och de fem kommuner där kvoten ökat mest under den senaste tioårsperioden. Bland kommunerna i tabell 2 finns två utpräglade turistorter (Simrishamn och Borgholm), medan resterande kommuner är små glesbygdskommuner.

Tabell 2. Kommuner med högst demografisk försörjningskvot 2025 och störst ökning mellan 2015 och 2025.

Demografisk försörjningskvot 2025			Δ Demografisk försörjningskvot 2015 till 2025		
Placering	Kommun	Kvot	Placering	Kommun	Förändring
290	Borgholm	1,271	290	Övertorneå	0,260
289	Pajala	1,247	289	Borgholm	0,249
288	Övertorneå	1,243	288	Ockelbo	0,242
287	Simrishamn	1,186	287	Haparanda	0,215
286	Dorotea	1,153	286	Högsby	0,200

Not: Som jämförelse har storstädernas utveckling varit följande: Sedan 2015 har den demografiska försörjningskvoten ökat med 0,036 i Stockholm, 0,006 i Göteborg och 0,003 i Malmö.

3.2 Inkomstbaserad försörjningskvot

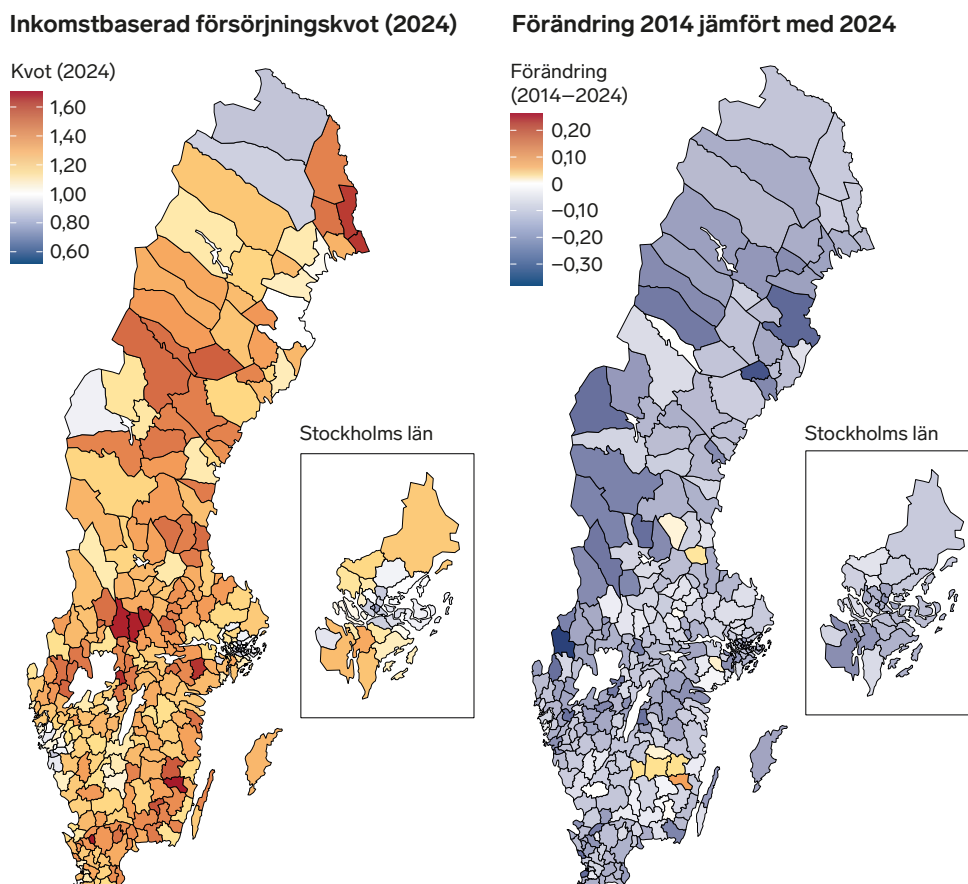
Den inkomstbaserade försörjningskvoten för 2024 och dess utveckling mellan 2014 och 2024 redovisas i figur 3. Resultaten visar att försörjningsbördan mätt i relation till antalet självförsörjande personer är betydligt högre än vad den demografiska försörjningskvoten visar. Det genomsnittliga värdet för landets kommuner uppgår

till 1,24.¹⁴ Detta innebär att en självförsörjande person i genomsnitt behöver försörja sig själv och ytterligare en och en fjärdedels person.

Resultaten visar att den inkomstbaserade försörjningskvoten överstiger värdet ett, det vill säga att varje självförsörjande person behöver försörja fler än en person som inte är självförsörjande, i 267 kommuner. Endast 23 kommuner har en inkomstbaserad försörjningskvot som understiger ett.

Kartan till höger i figur 3 visar förändringen i den inkomstbaserade försörjningskvoten mellan 2014 och 2024. I 278 kommuner har kvoten minskat under perioden, medan den har ökat i 12 kommuner. Den genomsnittliga förändringen uppgår till $-0,11$.¹⁵ Denna minskning, tillsammans med den genomsnittliga ökningen i den demografiska försörjningskvoten som vi såg i föregående avsnitt, innebär att arbetsmarknaden och de fonderade delarna av pensionssystemet i många kommuner har förbättrats, vilket kompenserar för den försämrade demografin.

Figur 3. Inkomstbaserad försörjningskvot, nivå 2024 och förändring mellan 2014 och 2024.

Not: Den genomsnittliga inkomstbaserade försörjningskvoten för 2024 uppgår till 1,242, medan den genomsnittliga förändringen mellan 2014 och 2024 är $-0,111$. I förändringskartan till höger visar värden över 0 (varma färger) en ökad försörjningsbörda, medan värden under 0 (kalla färger) visar en minskad försörjningsbörda.

¹⁴ Denna siffra avser genomsnittet över respektive kommuns inkomstbaserade försörjningskvot. När siffran beräknas för hela riket hamnar försörjningskvoten på 1,13. Skillnaden beror på att stora kommuner i genomsnitt har en lägre inkomstbaserad försörjningskvot.

¹⁵ Notera att denna siffra avser genomsnittet av respektive kommuns förändring. När den inkomstbaserade försörjningskvoten i stället beräknas för hela riket blir förändringen från 2014 till 2024 marginellt större, $-0,13$.

I tabell 3 redovisar vi de fem kommuner där den inkomstbaserade försörjningskvoten är lägst (det vill säga där försörjningsbördan sett till självförsörjande individer är den mest fördelaktiga), samt var i landet som försörjningsbördan har utvecklats bäst under den senast tillgängliga tioårsperioden. Rankingen för landets alla kommuner finns i Tabell 7, bilaga B.

Fyra av kommunerna som fanns med i motsvarande uppställning avseende den demografiska försörjningskvoten (tabell 1) finns även med i tabell 3: Solna (0,78) och Sundbyberg (0,81), som har de två lägsta inkomstbaserade försörjningskvoterna 2024; Täby som ligger bland de fem med lägst kvoter; samt Malmö som tillhör de fem kommunerna med bäst utveckling av den inkomstbaserade försörjningskvoten mellan 2014 och 2024 (-0,26).

Flera av de kommuner som finns i tabell 3 ligger i landets norra del och det som är gemensamt för de flesta är att de har en mycket stark arbetsmarknad. Den inkomstbaserade försörjningskvoten har exempelvis minskat mest i Årjäng, där arbetslösheten var endast 2,4 procent år 2024.¹⁶ I Kiruna var arbetslösheten endast 1,8 procent, och i Skellefteå var den 2,4 procent. Det enda tydliga undantaget är Malmö, där arbetslösheten var hög och uppgick till hela 10,1 procent. Malmö tillhör dock inte någon av kommunerna med lägst inkomstbaserad försörjningskvot, men minskningen har varit bland de högsta i hela landet.

Tabell 3. Kommuner med lägst inkomstbaserad försörjningskvot 2024 och störst minskning mellan 2014 och 2024.

Inkomstbaserad försörjningskvot 2024			Δ Inkomstbaserad försörjningskvot		
Placering	Kommun	Kvot	Placering	Kommun	Förändring
1	Solna	0,784	1	Årjäng	-0,346
2	Sundbyberg	0,810	2	Bjurholm	-0,306
3	Kiruna	0,873	3	Skellefteå	-0,265
4	Täby	0,889	4	Malmö	-0,261
5	Mölnadal	0,894	5	Orsa	-0,254

Not: År 2024 uppgår inkomstbaserade försörjningskvoten till 0,897 i Stockholm, vilket är en minskning med 0,108 sedan 2014. Motsvarande kvot är 1,041 i Göteborg och 1,237 i Malmö, vilket motsvarar minskningar med 0,187 respektive 0,261 under samma period.

¹⁶ Källa: Befolkningens arbetsmarknadsstatus (BAS), SCB, <https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/arbetsmarknad/utbud-av-arbetskraft/befolkningens-arbetsmarknadsstatus/>.

I tabell 4 redovisas slutligen kommunerna med de högsta inkomstbaserade försörjningskvoterna och de kommuner där utvecklingen har varit sämst mellan 2014 och 2024. Den högsta kvoten finns i Högsby, där kvoten uppgår till 1,71, och där vi vet att den demografiska utvecklingen har varit problematisk (se tabell 1). Därefter följer Perstorp (1,70), Hällefors (1,67), Filipstad (1,67) och Ljusnarsberg (1,66).

Tabell 4. Kommuner med högst inkomstbaserad försörjningskvot 2024 och störst ökning mellan 2014 och 2024.

Inkomstbaserad försörjningskvot 2024			Δ Inkomstbaserad försörjningskvot		
Placering	Kommun	Kvot	Placering	Kommun	Förändring
290	Högsby	1,705	290	Högsby	0,077
289	Perstorp	1,703	289	Hultsfred	0,030
288	Hällefors	1,671	288	Sävsjö	0,029
287	Filipstad	1,668	287	Vetlanda	0,029
286	Ljusnarsberg	1,657	286	Ockelbo	0,026

4. Regional variation och förändring över tid

I föregående avsnitt såg vi tecken på att landsbygdskommuner är överrepresenterade när det gäller försörjningsbördan, mätt både med den demografiska och den inkomstbaserade försörjningskvoten. Denna observation byggde dock på de fåtal kommuner som har lägst respektive högst nivå och förändring av försörjningskvoten. I detta avsnitt genomför vi en mer systematisk undersökning där även kommuner mitt i fördelningen ingår i analysen i delavsnitt 4.1. I avsnitt 4.2 studerar vi även vilka grupper som förklarar förändringarna över tid.

4.1 Hur varierar försörjningskvoten över kommuner av olika typ och storlek?

I tabell 5 redovisar vi genomsnittliga försörjningskvoter över kommuner av olika typer, där kommuntyperna har definierats av Sveriges kommuner och regioner. Vi har valt att inte väga kvoterna med exempelvis befolkningens mängden eftersom vi är intresserade av genomsnitt per grupp, oavsett kommunens storlek.

När det gäller den demografiska försörjningskvoten visar tabell 5 tydligt att försörjningsbördan är lägst i de tre storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö, och högst i landsbygdskommunerna. Den inbördes ordningen mellan kommuntyper har inte ändrats mellan 2015 och 2025, däremot har nivån ökat.

Vi får en annan bild när vi analyserar den inkomstbaserade försörjningskvoten. Här är det pendlingskommuner nära storstäderna som har den mest fördelaktiga inkomstbaserade försörjningskvoten, medan storstäderna kommer på andra plats. Landsbygdskommuner kommer sist, det vill säga med lägst kvot och därmed störst försörjningsbörda, även när det gäller den inkomstbaserade försörjningskvoten. Vi ser dock att landsbygdskommuner med besöksnäring hamnar bättre i jämförelsen av den inkomstbaserade försörjningskvoten (på femte plats), jämfört med den demografiska (på åttonde plats). Detta är intressant eftersom det visar att näringslivet kan spela en viktig roll för kommunernas försörjningsbörda även för kommuner på landsbygden, som enligt den demografiska försörjningskvoten i grunden har en ofördelaktig befolkningssammansättning.

Tabell 5. Genomsnittlig demografisk respektive inkomstbaserad försörjningskvot per kommuntyp.

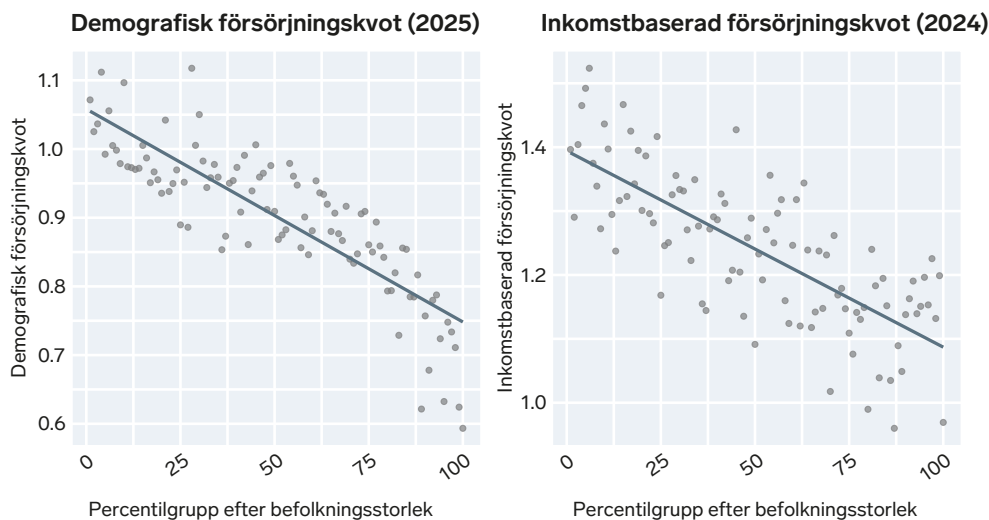
Demografisk försörjningskvot			Inkomstbaserad försörjningskvot		
Kommungrupp	Medelvärde 2015	Medelvärde 2025	Kommungrupp	Medelvärde 2014	Medelvärde 2024
Storstäder	0,585	0,599	Pendlingskommun nära storstad	1,155	1,042
Större stad	0,716	0,742	Storstäder	1,244	1,058
Pendlingskommun nära storstad	0,787	0,798	Större stad	1,309	1,182
Mindre stad/tätort	0,822	0,895	Mindre stad/tätort	1,302	1,183
Pendlingskommun nära större stad	0,851	0,922	Landsbygdskommun med besöksnäring	1,382	1,201
Lågpendlingskommun nära större stad	0,864	0,935	Pendlingskommun nära större stad	1,363	1,257
Pendlingskommun nära mindre tätort	0,876	0,971	Lågpendlingskommun nära större stad	1,406	1,308
Landsbygdskommun med besöksnäring	0,881	0,98	Pendlingskommun nära mindre tätort	1,435	1,349
Landsbygdskommun	0,902	1,013	Landsbygdskommun	1,483	1,384

Not: Kommungruppsindelningen bygger på SKR:s definitioner.

Källa: <https://skr.se/kommunerochregioner/kommungruppsindelning.8281.html>

Sambandet mellan kommunens storleksklass, mätt som tillhörighet i en viss percentilgrupp med avseende på befolkning och den demografiska respektive inkomstbaserade försörjningskvoten, presenteras i figur 4. Resultaten bekräftar att försörjningsbördan är mest problematisk i mindre kommuner. Sambandet mellan kommunens storlek och försörjningskvoten är tydligt negativt i båda fallen.

En intressant iakttagelse är att spridningen av kommuner i en viss percentilgrupp är betydligt större för den inkomstbaserade försörjningskvoten, jämfört med den demografiska. Detta indikerar att försörjningsutmaningen är betydligt bättre i vissa mindre kommuner än i andra. Den demografiska försörjningskvoten, som i sin grundkonstruktion är mer deterministisk, är därmed betydligt mindre intressant ur policy-synpunkt än den inkomstbaserade. Uttryckt annorlunda öppnas fler policymöjligheter när vi tar hänsyn till befolkningens självförsörjning, än när vi endast analyserar befolkningens ålderssammansättning.

Figur 4. Sambandet mellan försörjningskvoterna och kommunens storlek.

Not: Varje percentil avgränsar en hundradel av företagspopulationen rangordnat efter befolkning, från den lägsta befolkningspercentilen (P1) till den högsta (P100). Vi grupperar kommunerna i hundra percentilgrupper (percentilgrupp PG 0 med kommuner i spannet P0–1, PG 1 i spannet P1–2, ..., PG 100 i spannet P99–100).

4.2 Vilka grupper har drivit utvecklingen över tid?

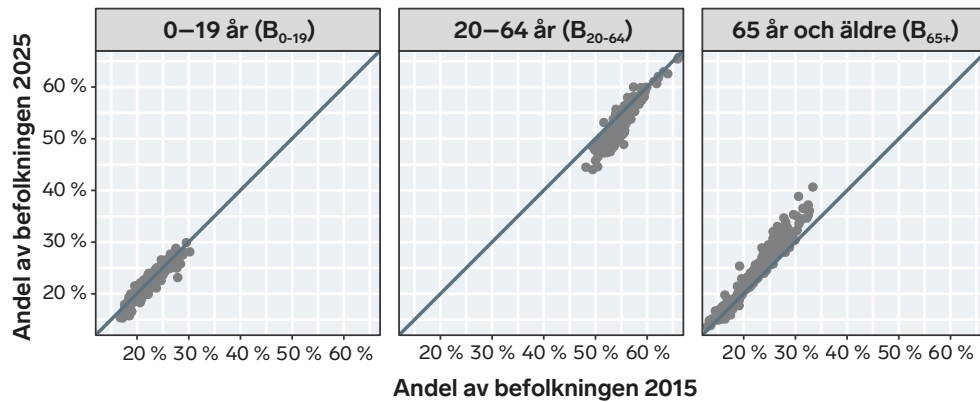
I avsnitt 3.1 och 3.2 har vi visat hur den demografiska respektive inkomstbaserade försörjningskvoten har ändrats över tid. En intressant fråga är vad det är för förändringar i demografin och på arbetsmarknaden som har lett till de ändrade försörjningskvoterna.

I figur 5 visar vi först hur de ingående komponenterna i den demografiska försörjningskvoten har ändrats mellan 2015 (den horisontella axeln) och 2025 (den vertikala axeln). Varje kommun representeras av en grå cirkel i figuren och värdena visar andel i befolkningen respektive år som tillhör gruppen som studeras. Om kommunernas värden är centrerade kring de blåa 45-graderslinjerna har gruppens andel i genomsnitt inte ändrats nämnvärt mellan åren, vilket innebär att just denna grupp inte kan driva förändringen i försörjningskvot över tid.

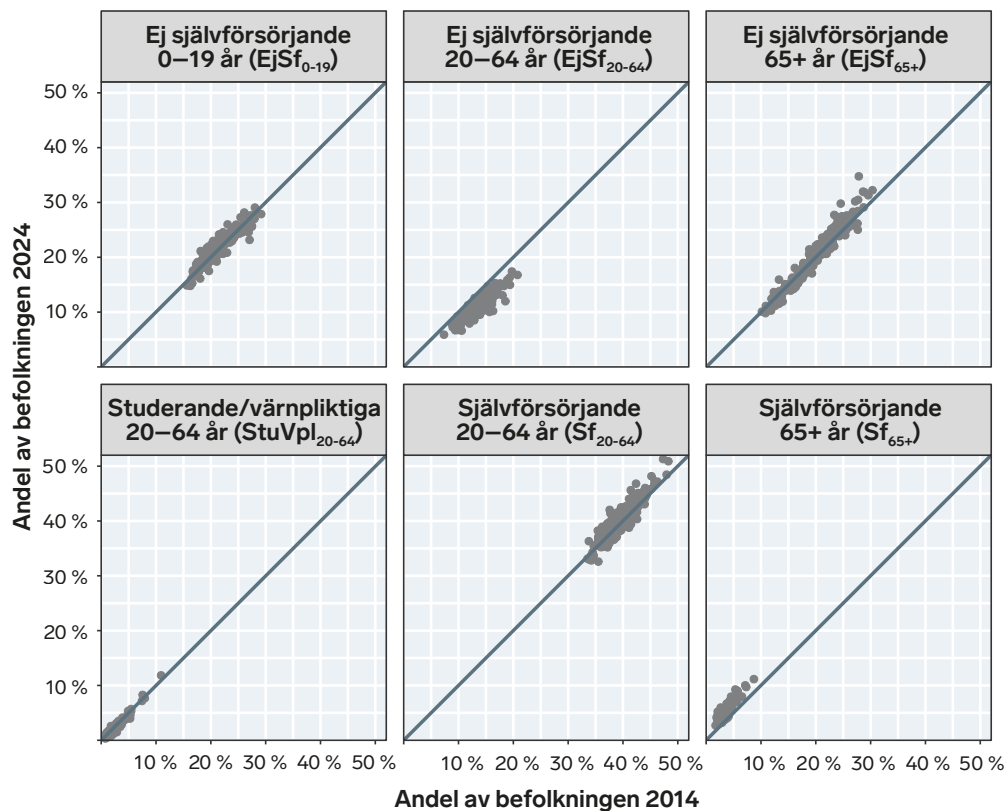
Habo kommun representeras exempelvis av cirkeln längst ut i nordostlig riktning i den första delfiguren (0–19 år) i figur 5, och värdet ligger nästan på 45-graders linjen. I Habo kommun var andelen personer i gruppen 0–19 år 29,5 procent år 2015 och 29,9 procent år 2025, det vill säga nästan oförändrad.

Figur 5 visar att försämringen av den demografiska försörjningskvoten som vi observerat drivs av förändringar i två grupper. Vi ser en minskning av andelen personer i arbetsför ålder i många, men inte alla, kommuner. Minskningen är framför allt koncentrerad till kommuner där andelen i gruppen 20–64 år var relativt låg redan år 2015. Samtidigt ser vi en ökning av andelen som är 65 år och äldre, synnerhet i de kommuner där denna andel var hög redan år 2015. Andelen i ålderskategorin 0–19 år har intressant nog varit relativt konstant över tid. Det finns undantag, exempelvis har andelen unga i Vaxholm sjunkit från 27,9 procent år 2015 till 23,1 procent 2025, men avvikelserna är inte systematiska och påverkar inte den demografiska försörjningskvotens utveckling för hela riket.

Figur 5. Förändringar i komponenterna i den demografiska försörjningskvoten, mellan 2015 och 2025.

Figur 6. Förändringar i komponenterna i den inkomstbaserade försörjningskvoten, mellan 2014 och 2024.

I figur 6 visas hur delkomponenterna i den inkomstbaserade försörjningskvoten har ändrats mellan 2014 och 2024. Självförsörjande personer i åldern 0-19 år samt studerande och värnpliktiga i åldrarna 0-19 år och 65 år och äldre redovisas inte i figuren då dessa grupper är alltför små för att ge meningsfull variation mellan kommuner. Vi ser samma utveckling för unga som vi såg för perioden 2015 till 2025 i figur 5, det vill säga ingen systematisk förändring under perioden.

Den tydligaste förändringen är bland personer i arbetsför ålder (20–64 år) som inte är självförsörjande, där samtliga 290 kommuner ligger under eller på 45-graderslinjen. Andelen icke-självförsörjande i denna åldersgrupp har alltså minskat i nästan alla kommuner mellan 2014 och 2024, från ett genomsnitt på 13,7 procent till 11,1 procent av befolkningen. Minskningen är störst i Årjäng, från 29,7 procent 2014 till 19,2 procent 2024, och minst i Högsby, där andelen i stället ökat marginellt från 30,9 till 31,1 procent. Bland icke-självförsörjande i åldern 0–19 år är mönstret mer blandat, med 208 kommuner över och 82 kommuner under 45-graderslinjen. Bland äldre (65 år och äldre) som inte är självförsörjande har andelen ökat i 174 kommuner och minskat i 116 kommuner, utan något tydligt systematiskt mönster.

Andelen självförsörjande har ökat både bland de som är i arbetsför ålder (20–64 år) och bland de som är över 64 år, men ökningen är som störst för de äldre. Bland självförsörjande i arbetsför ålder (20–64 år) ligger 195 kommuner över 45-graderslinjen och 95 kommuner under, med en genomsnittlig ökning från 39,5 till 40,1 procent av befolkningen. I Sundbyberg var exempelvis 71,2 procent av befolkningen i åldern 20–64 år självförsörjande 2014 och siffran hade stigit till 77,5 procent 2024. En liknande utveckling skedde i Solna, med en ökning från 72,7 till 77,2 procent.

Bland självförsörjande äldre (65 år och äldre) har andelen ökat i samtliga 290 kommuner, från ett genomsnitt på 3,2 till 4,7 procent av befolkningen. Andelen studerande och värnpliktiga i arbetsför ålder är liten och har minskat i 242 av 290 kommuner, från ett genomsnitt på 2,0 till 1,8 procent.

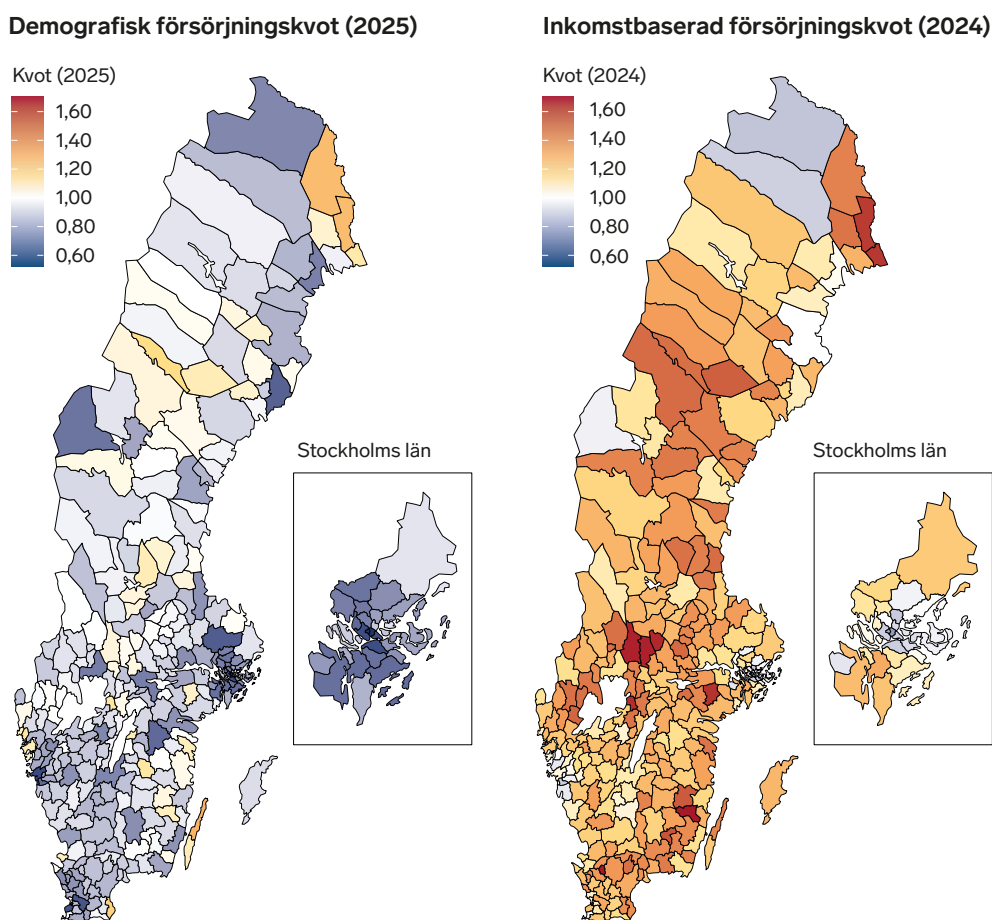
Sammanfattningsvis visar resultaten i detta avsnitt att ökningen i den inkomstbaserade försörjningskvoten för riket mellan 2014 och 2024 drivs av att andelen självförsörjande över 64 år har ökat, samtidigt som andelen icke-självförsörjande i arbetsför ålder har minskat. Sammantaget innebär detta att den inkomstbaserade försörjningskvoten för riket har minskat något mellan 2014 och 2024, trots att den demografiska försörjningskvoten har försämrats.

5. Slutsatser och diskussion

Denna rapport har analyserat försörjningsbördan i Sveriges kommuner genom att jämföra den traditionella demografiska försörjningskvoten med en inkomstbaserad försörjningskvot. Syftet har varit att belysa hur kommunernas försörjningsutmaning inte enbart påverkas av befolkningens åldersstruktur, utan även av hur stor andel av befolkningen som inte är självförsörjande.

Ett första centralt resultat är att den inkomstbaserade försörjningskvoten ligger på en betydligt högre nivå än den demografiska försörjningskvoten. Medan den demografiska försörjningskvoten i Sverige uppgår till 0,91 personer, så uppgår den inkomstbaserade kvoten till 1,24 personer per självförsörjande individ.

Skillnaden mellan den demografiska och den inkomstbaserade försörjningskvoten för landets kommuner illustreras i figur 7, där kvoterna jämförs med samma skala sida vid sida. Figuren visar att den faktiska försörjningsbördan är betydligt större när vi tar hänsyn till att en stor andel av befolkningen i arbetsför ålder inte har inkomster som gör att de kan klassificeras som självförsörjande, samt att en del utanför arbetsför ålder är självförsörjande. Resultaten visar därmed att analyser som enbart utgår från åldersstruktur riskerar att kraftigt underskatta de ekonomiska utmaningar som många kommuner står inför.

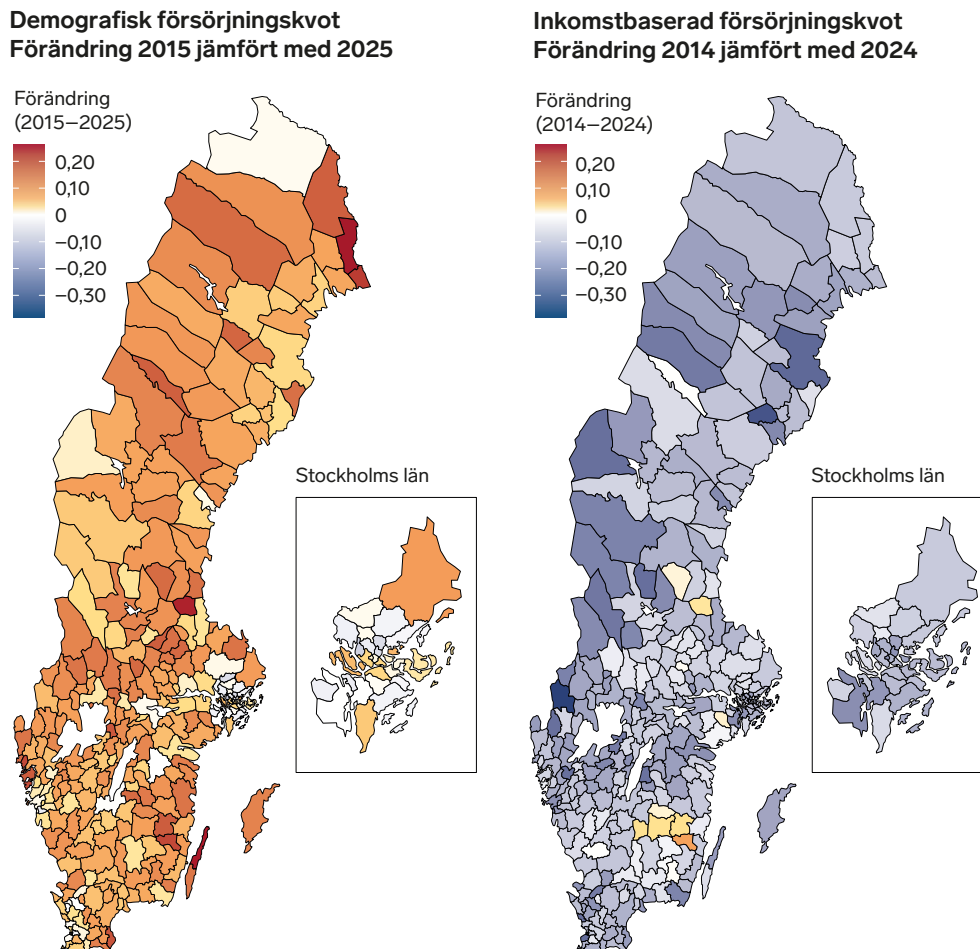
Figur 7. Demografisk försörjningskvot år 2025 och inkomstbaserad försörjningskvot 2024.

En andra observation är att det finns stora geografiska skillnader i försörjningskvoterna. Den demografiska försörjningskvoten är generellt lägre i storstadsregioner och storstadsnära kommuner, medan den är högre i många glesbygdskommuner där befolkningen i genomsnitt är äldre. Ett liknande geografiskt mönster kan observeras även för den inkomstbaserade försörjningskvoten, men variationen är ofta större, och det finns många exempel på glesbygdskommuner med stark arbetsmarknad där den inkomstbaserade försörjningskvoten är låg.

Utvecklingen över tid av respektive försörjningskvot presenteras i figur 8. Resultaten visar att den demografiska försörjningskvoten har ökat i de flesta av landets kommuner under den senaste tioårsperioden, medan den inkomstbaserade försörjningskvoten har minskat i majoriteten av kommunerna. Enbart en analys av den demografiska försörjningskvoten kommer därmed att leda till en felaktig slutsats avseende hur den faktiska försörjningsbördan har förändrats över tid.

Vår analys har visat att förbättringar på arbetsmarknaden – exempelvis genom ökad sysselsättning och fler arbetade timmar – motverkar en del av de negativa effekterna av den demografiska utvecklingen. En annan positiv utveckling är att allt fler äldre är självförsörjande över tid, vilket beror på att fler arbetar högre upp i åldern samtidigt som fler äldre får högre inkomster från tjänstepensioner och individuella pensionsavsättningar.

Figur 8. Förändring i demografisk och inkomstbaserad försörjningskvot, 2015–2025 respektive 2014–2024.

Analysen av de bakomliggande komponenterna visar att förändringarna i försörjningskvoterna drivs av olika faktorer. Den ökande demografiska försörjningsbördan förklaras främst av att andelen äldre i befolkningen växer samtidigt som andelen personer i arbetsför ålder minskar i många kommuner. Samtidigt har den inkomstbaserade försörjningskvoten utvecklats mer gynnsamt, vilket framför allt hänger samman med att andelen självförsörjande över 64 år har ökat i samtliga kommuner, samt att andelen personer i arbetsför ålder som inte är självförsörjande har minskat i många kommuner.

Denna insikt har viktiga implikationer för den ekonomiska politiken. En åldrande befolkning innebär i grunden en strukturell utmaning för finansieringen av välfärden. Men resultaten i denna rapport visar samtidigt att politiken kan påverka hur stor denna utmaning blir. En reformpolitik som stärker arbetsutbudet, förbättrar matchningen på arbetsmarknaden och ökar företagens möjligheter att växa och anställa kan bidra till att fler människor blir självförsörjande. Detta minskar den faktiska försörjningsbördan och säkerställer därmed en långsiktigt hållbar finansiering av välfärden.

Referenser

Daunfeldt, S-O., Lidfeldt., J. och Mikkonen, M. (2023). Reformen för fler i arbete. Svenskt Näringsliv.

Pensionsmyndigheten (2025). *Sveriges pensioner 2006–2024 Allmän inkomstgrundad pension, tjänstepension och privat avdragsgill pension*. Rapport från Pensionsmyndigheten, 2025-11-25.

SCB (2025). *Folkmängden efter region, civilstånd, ålder och kön. År 1968–2024*. Statistikdatabasen, 2025.

SCB (2026a). *Folkmängden efter region, civilstånd, ålder och kön. År 2025*. Statistikdatabasen, 2026.

SCB (2026b). *Kvalitetsdeklaration: Statistik om självförsörjning*. 2026.

Bilaga A: Definitioner

Definition av självförsörjning¹⁷

Enligt SCB anses en person vara självförsörjande om den självförsörjningsgrundande årsinkomsten är lika med eller överstiger tre inkomstbasbelopp (IBB). År 2024 motsvarar tre inkomstbasbelopp 228 600 kronor, eller 19 050 kronor per månad. Individer med en självförsörjningsgrundande inkomst som understiger tre inkomstbasbelopp under ett år klassificeras som ej självförsörjande.

Heltidsstuderande eller värnpliktiga med en självförsörjningsgrundande inkomst som understiger tre inkomstbasbelopp ingår inte i kategorin ej självförsörjande, utan de utgör en egen kategori. Med heltidsstuderande avses personer vars studietakt är heltid och som är beviljade studiemedel under minst 20 veckor under ett kalenderår. Med värnpliktiga avses personer som är 20 år och som under året har någon form av ersättning i samband med militär utbildning och tjänstgöring.

Nedan listas de inkomster som ingår i begreppet självförsörjningsgrundande inkomst enligt SCB. I vår rapport utgår vi från alla nedanstående inkomstslag förutom 3 (*inkomstbaserad pension*) eftersom vi betraktar den som en ren transferering mellan de som har arbetsinkomst i dag och dagens pensionärer.

1. Löneinkomst, inklusive statliga anställningssubventioner samt löneinkomst från övriga nordiska länder; Näringsinkomst.
2. Kapitalinkomst, inklusive realiserade kapitalvinster/förluster. I fall där kapitalförlusterna överstiger övriga kapitalinkomster sätts kapitalinkomsterna till noll.
3. Inkomstbaserad pension, dvs. allmän pension (exklusive garantipension och inkomstpensionstillägg), tjänstepension samt privat pensionsförsäkring och livränta.
4. Under förutsättning att summan av löneinkomst och inkomst av näringsverksamhet under året är större än noll:
5. Inkomstbaserad föräldrapenning (dvs. ej föräldrapenning på grundnivå eller lägstnivå), inkl. tillfällig föräldrapenning (vab) samt graviditetspenning,
6. Sjukpenning och rehabiliteringsersättning,
7. Närståendepenning
8. Ersättningar från försäkringsföretag (inkomst av anställning).
9. Dagpenning vid utbildning och tjänstgöring inom totalförsvaret.

¹⁷ Se SCB (2026b).

10. Skattefria ersättningar från Försvarsmakten, militär utbildning och tjänstgöring samt hemvärn.

11. Skattefria stipendier från Konstnärsnämnden och Sveriges författarfond.

Tabell 6. Gränsvärden självförsörjning.¹⁸

År	Inkomstbasbelopp (IBB)	Gränsvärde självförsörjningsgrundande inkomst, år, 3 IBB i kronor	Gränsvärde självförsörjningsgrundande inkomst, månad, 3 IBB i kronor
2024	76 200	228 600	19 050
2023	74 300	222 900	18 575
2022	71 000	213 000	17 750
2021	68 200	204 600	17 050
2020	66 800	200 400	16 700
2019	64 400	193 200	16 100
2018	62 500	187 500	15 625
2017	61 500	184 500	15 375
2016	59 300	177 900	14 825
2015	58 100	174 300	14 525
2014	56 900	170 700	14 225
2013	56 600	169 800	14 150

¹⁸ Se SCB (2026b).

Bilaga B: Tabeller

Tabell 7. Ranking av Sveriges kommuner baserat på den demografiska och inkomstbaserade försörjningskvoten, samt förändringen av dessa kvoter under den senaste tioårsperioden.

Demografisk försörjningskvot				Inkomstbaserad försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2015–2025)	Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2014–2024)
1	Solna	0,521	0,008	1	Solna	0,784	-0,127
2	Sundbyberg	0,528	0,011	2	Sundbyberg	0,810	-0,185
3	Göteborg	0,588	0,006	3	Kiruna	0,873	-0,099
4	Stockholm	0,598	0,036	4	Täby	0,889	-0,150
5	Malmö	0,611	0,003	5	Mölnadal	0,894	-0,176
6	Lund	0,616	0,009	6	Stockholm	0,897	-0,108
7	Uppsala	0,637	0,006	7	Gällivare	0,901	-0,141
8	Umeå	0,648	0,031	8	Danderyd	0,919	-0,186
9	Järfälla	0,667	-0,077	9	Nacka	0,929	-0,119
10	Linköping	0,668	-0,001	10	Nykvarn	0,946	-0,072
11	Mölnadal	0,670	-0,032	11	Lidingö	0,947	-0,156
12	Haninge	0,671	-0,020	12	Kungälv	0,955	-0,137
13	Botkyrka	0,677	0,000	13	Kungsbacka	0,956	-0,112
14	Södertälje	0,685	-0,001	14	Åre	0,967	-0,252
15	Huddinge	0,687	0,003	15	Värmdö	0,969	-0,111
16	Sigtuna	0,692	0,005	16	Knivsta	0,972	-0,050
17	Åre	0,694	0,015	17	Vallentuna	0,973	-0,080
18	Upplands Väsby	0,705	0,005	18	Härryda	0,973	-0,106
19	Karlstad	0,712	0,023	19	Vaxholm	0,987	-0,093
20	Örebro	0,717	0,005	20	Sollentuna	0,993	-0,132
21	Upplands-Bro	0,718	-0,023	21	Österåker	0,994	-0,091
22	Luleå	0,722	0,038	22	Vellinge	0,996	-0,127
23	Sollentuna	0,723	-0,029	23	Skellefteå	0,997	-0,265
24	Knivsta	0,725	-0,054	24	Stenungsund	1,004	-0,078
25	Jönköping	0,736	0,001	25	Partille	1,007	-0,127
26	Kiruna	0,737	0,004	26	Håbo	1,016	-0,094
27	Skövde	0,740	0,044	27	Lerum	1,016	-0,096
28	Helsingborg	0,750	0,039	28	Luleå	1,019	-0,158
29	Vallentuna	0,753	-0,019	29	Tyresö	1,020	-0,107
30	Burlöv	0,753	-0,011	30	Ekerö	1,025	-0,057
31	Trollhättan	0,754	0,013	31	Lomma	1,032	-0,092
32	Västerås	0,754	0,014	32	Göteborg	1,041	-0,187
33	Växjö	0,755	0,026	33	Bollebygd	1,043	-0,088
34	Norrköping	0,760	0,026	34	Öckerö	1,045	-0,121
35	Borås	0,761	0,026	35	Tjörn	1,047	-0,029
36	Tyresö	0,764	-0,015	36	Värnamo	1,048	-0,092
37	Kalmar	0,764	0,053	37	Gnosjö	1,053	-0,086
38	Håbo	0,767	-0,020	38	Skövde	1,054	-0,117

Demografisk försörjningskvot				Inkomstbaserad försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2015–2025)	Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2014–2024)
39	Gävle	0,768	0,027	39	Järfälla	1,065	-0,146
40	Svalöv	0,768	0,029	40	Ale	1,066	-0,124
41	Nacka	0,769	0,008	41	Kävlinge	1,067	-0,085
42	Bjuv	0,774	-0,005	42	Staffanstorps	1,072	-0,087
43	Nykvarn	0,775	-0,026	43	Sotenäs	1,073	-0,143
44	Eslöv	0,787	0,028	44	Varberg	1,073	-0,086
45	Partille	0,789	0,031	45	Hammarö	1,076	-0,049
46	Halmstad	0,792	0,048	46	Trosa	1,079	-0,044
47	Ale	0,792	0,019	47	Piteå	1,079	-0,161
48	Österåker	0,795	-0,014	48	Haninge	1,082	-0,133
49	Täby	0,795	-0,058	49	Umeå	1,087	-0,109
50	Åstorp	0,800	0,003	50	Habo	1,093	-0,043
51	Sundsvall	0,804	0,037	51	Vaggeryd	1,094	-0,079
52	Eskilstuna	0,806	0,033	52	Svedala	1,098	-0,035
53	Skurup	0,807	0,019	53	Malung-Sälen	1,098	-0,237
54	Borlänge	0,808	0,027	54	Lidköping	1,098	-0,150
55	Östersund	0,809	0,072	55	Jönköping	1,099	-0,097
56	Karlskrona	0,809	0,025	56	Sundsvall	1,100	-0,119
57	Värmdö	0,810	0,023	57	Boden	1,100	-0,140
58	Klippan	0,810	0,000	58	Salem	1,100	-0,087
59	Lilla Edet	0,811	0,071	59	Falun	1,105	-0,109
60	Härryda	0,817	0,020	60	Arjeplog	1,106	-0,163
61	Landskrona	0,821	0,049	61	Upplands Väsby	1,107	-0,035
62	Kungälv	0,822	0,020	62	Huddinge	1,111	-0,113
63	Enköping	0,825	0,033	63	Östersund	1,114	-0,122
64	Salem	0,825	-0,031	64	Ängelholm	1,115	-0,110
65	Trelleborg	0,827	0,039	65	Västerås	1,122	-0,129
66	Gnosjö	0,834	0,041	66	Krokom	1,123	-0,175
67	Skellefteå	0,836	0,035	67	Upplands-Bro	1,123	-0,078
68	Nynäshamn	0,836	0,044	68	Strömstad	1,127	-0,172
69	Stenungsund	0,837	0,030	69	Karlstad	1,130	-0,131
70	Boden	0,841	0,060	70	Karlskrona	1,132	-0,211
71	Mjölby	0,842	0,035	71	Mjölby	1,133	-0,145
72	Kävlinge	0,845	0,004	72	Enköping	1,133	-0,071
73	Gislaved	0,845	0,047	73	Kalmar	1,137	-0,111
74	Skara	0,845	0,050	74	Gislaved	1,139	-0,080
75	Kristianstad	0,849	0,058	75	Årjäng	1,139	-0,346
76	Timrå	0,849	0,007	76	Alingsås	1,141	-0,092
77	Kumla	0,850	0,031	77	Båstad	1,142	-0,186
78	Sjöbo	0,851	0,068	78	Linköping	1,142	-0,165
79	Uddevalla	0,852	0,067	79	Lekeberg	1,142	-0,120
80	Värnamo	0,856	0,072	80	Ulricehamn	1,142	-0,110
81	Piteå	0,857	0,069	81	Värgårda	1,147	-0,117

Demografisk försörjningskvot				Inkomstbaserad försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2015–2025)	Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2014–2024)
82	Staffanstorps	0,859	-0,012	82	Ystad	1,151	-0,112
83	Gällivare	0,859	0,100	83	Strängnäs	1,154	-0,079
84	Älmhult	0,861	0,049	84	Höganäs	1,157	-0,132
85	Örkelljunga	0,862	0,009	85	Timrå	1,160	-0,201
86	Sandviken	0,864	0,034	86	Uppsala	1,161	-0,055
87	Vaggeryd	0,865	0,040	87	Sigtuna	1,163	-0,046
88	Hörby	0,865	0,082	88	Oskarshamn	1,164	-0,032
89	Ljungby	0,867	0,061	89	Lilla Edet	1,168	-0,147
90	Malung-Sälen	0,867	0,033	90	Vännäs	1,169	-0,107
91	Hässleholm	0,868	0,048	91	Ljungby	1,169	-0,097
92	Nässjö	0,868	0,046	92	Örnsköldsvik	1,171	-0,084
93	Strömstad	0,868	0,091	93	Götene	1,173	-0,147
94	Karlskoga	0,870	0,022	94	Östhammar	1,174	-0,053
95	Bollebygd	0,872	0,053	95	Härjedalen	1,177	-0,216
96	Vårgårda	0,873	0,077	96	Sjöbo	1,178	-0,139
97	Lerum	0,874	0,028	97	Skurup	1,179	-0,129
98	Svedala	0,877	0,055	98	Mora	1,179	-0,073
99	Kungsbacka	0,879	0,027	99	Arvidsjaur	1,179	-0,181
100	Lidköping	0,881	0,089	100	Aneby	1,181	-0,071
101	Lidingö	0,881	0,013	101	Kumla	1,182	-0,098
102	Danderyd	0,882	-0,055	102	Herrljunga	1,183	-0,156
103	Falköping	0,883	0,047	103	Växjö	1,184	-0,072
104	Vänersborg	0,884	0,049	104	Tranemo	1,185	-0,038
105	Herrljunga	0,884	0,065	105	Mariestad	1,186	-0,230
106	Hallsberg	0,885	0,069	106	Gävle	1,188	-0,142
107	Falun	0,885	0,098	107	Skara	1,189	-0,206
108	Perstorp	0,888	0,082	108	Borås	1,190	-0,097
109	Vara	0,888	0,065	109	Vimmerby	1,191	-0,094
110	Årjäng	0,888	0,051	110	Älmhult	1,193	-0,034
111	Oskarshamn	0,889	0,055	111	Halmstad	1,193	-0,092
112	Höör	0,890	0,096	112	Karlskoga	1,194	-0,214
113	Strängnäs	0,890	0,037	113	Söderköping	1,197	-0,084
114	Ängelholm	0,892	0,070	114	Höör	1,199	-0,075
115	Ekerö	0,894	0,051	115	Örebro	1,205	-0,116
116	Olofström	0,896	0,046	116	Tanum	1,205	-0,114
117	Karlskoga	0,897	0,057	117	Grästorp	1,206	-0,057
118	Ludvika	0,898	0,054	118	Orust	1,207	-0,070
119	Vännäs	0,899	0,049	119	Norrköping	1,207	-0,190
120	Mark	0,899	0,066	120	Kinda	1,209	-0,154
121	Tidaholm	0,899	0,096	121	Svalöv	1,209	-0,157
122	Katrineholm	0,900	0,057	122	Mörbylånga	1,210	-0,053
123	Köping	0,900	0,070	123	Norrtälje	1,210	-0,089
124	Hallstahammar	0,901	0,039	124	Falkenberg	1,210	-0,055

Demografisk försörjningskvot				Inkomstbaserad försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2015–2025)	Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2014–2024)
125	Ulricehamn	0,902	0,054	125	Trelleborg	1,212	-0,135
126	Alingsås	0,904	0,078	126	Säter	1,212	-0,039
127	Östra Göinge	0,904	0,067	127	Hörby	1,215	-0,115
128	Tibro	0,907	0,031	128	Uddevalla	1,215	-0,121
129	Finspång	0,907	0,050	129	Trollhättan	1,218	-0,251
130	Markaryd	0,908	0,026	130	Jokkmokk	1,218	-0,116
131	Tierp	0,909	0,071	131	Mark	1,220	-0,088
132	Eda	0,911	0,098	132	Karlsborg	1,221	-0,079
133	Orsa	0,911	0,028	133	Hjo	1,222	-0,161
134	Bromölla	0,913	0,041	134	Sölvesborg	1,224	-0,179
135	Älvsbyn	0,914	0,042	135	Nynäshamn	1,224	-0,061
136	Mariestad	0,914	0,047	136	Lycksele	1,225	-0,102
137	Sölvesborg	0,915	0,053	137	Sunne	1,232	-0,144
138	Örnköldsvik	0,916	0,072	138	Askersund	1,234	-0,074
139	Motala	0,916	0,115	139	Torsby	1,234	-0,200
140	Älvkarleby	0,918	0,097	140	Gagnef	1,236	-0,070
141	Nyköping	0,918	0,062	141	Vara	1,237	-0,160
142	Härjedalen	0,920	0,044	142	Malmö	1,237	-0,261
143	Varberg	0,920	0,103	143	Hudiksvall	1,237	-0,131
144	Lycksele	0,920	0,061	144	Eslöv	1,238	-0,091
145	Uppvidinge	0,923	0,045	145	Boxholm	1,243	-0,073
146	Grästorps	0,923	0,098	146	Södertälje	1,244	-0,196
147	Arboga	0,924	0,048	147	Kil	1,245	-0,123
148	Tranås	0,924	0,037	148	Helsingborg	1,246	-0,111
149	Nybro	0,926	0,083	149	Malå	1,247	-0,078
150	Arvidsjaur	0,927	0,041	150	Finspång	1,248	-0,153
151	Vimmerby	0,928	0,077	151	Älvsbyn	1,251	-0,198
152	Gotland	0,928	0,122	152	Nyköping	1,253	-0,016
153	Munkedal	0,929	0,056	153	Smedjebacken	1,253	-0,086
154	Lekeberg	0,930	0,075	154	Lysekil	1,255	-0,060
155	Hylte	0,930	0,079	155	Borlänge	1,255	-0,109
156	Kristinehamn	0,930	0,081	156	Vänersborg	1,255	-0,150
157	Forshaga	0,934	0,067	157	Laholm	1,255	-0,083
158	Fagersta	0,934	0,080	158	Arvika	1,257	-0,150
159	Grums	0,934	0,089	159	Nässjö	1,257	-0,093
160	Munkfors	0,934	0,038	160	Robertsfors	1,258	-0,051
161	Hudiksvall	0,934	0,079	161	Mullsjö	1,258	-0,087
162	Heby	0,935	0,092	162	Leksand	1,259	-0,059
163	Sunne	0,937	0,140	163	Eksjö	1,260	0,012
164	Boxholm	0,937	0,061	164	Gotland	1,260	-0,154
165	Töreboda	0,939	0,100	165	Tidaholm	1,261	-0,075
166	Kungsör	0,939	0,061	166	Åtvidaberg	1,262	-0,084
167	Falkenberg	0,939	0,096	167	Falköping	1,263	-0,147

Demografisk försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2015–2025)
168	Arvika	0,941	0,106
169	Habo	0,942	0,060
170	Vaxholm	0,942	0,054
171	Arjeplog	0,943	0,108
172	Ronneby	0,943	0,066
173	Norrälja	0,944	0,084
174	Vetlanda	0,944	0,081
175	Krokom	0,944	0,061
176	Tranemo	0,944	0,072
177	Alvesta	0,945	0,089
178	Lindesberg	0,946	0,089
179	Surahammar	0,947	0,065
180	Färgelanda	0,947	0,063
181	Eksjö	0,948	0,110
182	Hofors	0,950	0,089
183	Sala	0,951	0,108
184	Tomelilla	0,952	0,089
185	Gnesta	0,952	0,109
186	Vansbro	0,952	0,035
187	Aneby	0,953	0,154
188	Osby	0,955	0,057
189	Åtvidaberg	0,958	0,068
190	Bollnäs	0,961	0,103
191	Mönsterås	0,962	0,087
192	Kil	0,963	0,086
193	Mullsjö	0,966	0,053
194	Degerfors	0,966	0,094
195	Götene	0,966	0,107
196	Ånge	0,967	0,109
197	Hammarö	0,967	0,141
198	Svenljunga	0,968	0,093
199	Avesta	0,968	0,157
200	Härnösand	0,969	0,095
201	Kalix	0,969	0,070
202	Jokkmokk	0,970	0,154
203	Mora	0,971	0,122
204	Laholm	0,972	0,112
205	Skinnskatteberg	0,972	0,065
206	Trosa	0,973	0,081
207	Kramfors	0,973	0,074
208	Vellinge	0,973	0,040
209	Sävsjö	0,974	0,075
210	Älvdalen	0,975	0,043

Inkomstbaserad försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2014–2024)
168	Nordmaling	1,264	-0,205
169	Vansbro	1,267	-0,207
170	Älvdalen	1,268	-0,214
171	Hallsberg	1,273	-0,093
172	Mönsterås	1,274	-0,087
173	Kalix	1,275	-0,131
174	Vetlanda	1,277	0,029
175	Vadstena	1,281	-0,149
176	Storuman	1,283	-0,200
177	Hofors	1,283	-0,094
178	Ydre	1,285	-0,074
179	Forshaga	1,285	-0,164
180	Karlshamn	1,286	-0,137
181	Surahammar	1,288	-0,129
182	Gnesta	1,290	0,013
183	Sandviken	1,291	-0,113
184	Tranås	1,291	-0,174
185	Tibro	1,293	-0,194
186	Munkedal	1,293	-0,098
187	Motala	1,293	-0,144
188	Kristianstad	1,294	-0,131
189	Älvkarleby	1,294	-0,151
190	Ödeshög	1,296	-0,248
191	Hallstahammar	1,298	-0,181
192	Ludvika	1,298	-0,071
193	Botkyrka	1,298	-0,181
194	Sorsele	1,303	-0,156
195	Lund	1,305	-0,070
196	Orsa	1,316	-0,254
197	Sala	1,317	-0,075
198	Rättvik	1,322	-0,201
199	Alvesta	1,322	-0,028
200	Markaryd	1,322	-0,169
201	Lindesberg	1,323	-0,077
202	Uppvidinge	1,326	-0,019
203	Västervik	1,327	-0,090
204	Vindeln	1,327	-0,144
205	Essunga	1,328	-0,069
206	Dals-Ed	1,329	-0,252
207	Nora	1,331	-0,098
208	Arboga	1,332	-0,133
209	Avesta	1,332	-0,042
210	Svenljunga	1,333	-0,035

Demografisk försörjningskvot				Inkomstbaserad försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2015–2025)	Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2014–2024)
211	Vilhelmina	0,975	0,092	211	Vilhelmina	1,342	-0,233
212	Hjo	0,975	0,089	212	Tierp	1,342	-0,121
213	Karlsborg	0,978	0,060	213	Eda	1,344	-0,217
214	Säffle	0,979	0,081	214	Ljusdal	1,346	-0,130
215	Hedemora	0,981	0,146	215	Köping	1,348	-0,065
216	Nordmaling	0,982	0,059	216	Ånge	1,349	-0,083
217	Emmaboda	0,984	0,108	217	Heby	1,350	-0,070
218	Ystad	0,985	0,127	218	Eskilstuna	1,350	-0,152
219	Vingåker	0,986	0,063	219	Hylte	1,352	0,001
220	Dals-Ed	0,987	0,088	220	Klippan	1,355	-0,186
221	Ljusdal	0,988	0,090	221	Hässleholm	1,358	-0,107
222	Nordanstig	0,989	0,093	222	Färgelanda	1,359	-0,160
223	Askersund	0,991	0,077	223	Oxelösund	1,360	-0,028
224	Lomma	0,993	0,030	224	Bjuv	1,360	-0,157
225	Tingsryd	0,993	0,086	225	Örkelljunga	1,361	-0,230
226	Oxelösund	0,994	0,101	226	Norsjö	1,361	-0,109
227	Essunga	0,994	0,111	227	Burlöv	1,364	-0,179
228	Åmål	0,995	0,089	228	Landskrona	1,367	-0,253
229	Torsby	0,995	0,119	229	Bromölla	1,371	-0,089
230	Bräcke	0,997	0,079	230	Hedemora	1,373	-0,048
231	Norberg	0,998	0,133	231	Härnösand	1,374	-0,099
232	Ödeshög	0,998	0,065	232	Osby	1,376	-0,114
233	Sorsele	0,999	0,061	233	Kungsör	1,380	-0,076
234	Hagfors	1,000	0,134	234	Tomelilla	1,382	-0,121
235	Öckerö	1,000	0,104	235	Simrishamn	1,384	-0,171
236	Lessebo	1,002	0,077	236	Grums	1,389	-0,127
237	Säter	1,004	0,173	237	Nybro	1,389	-0,069
238	Söderköping	1,004	0,127	238	Tingsryd	1,392	-0,036
239	Smedjebacken	1,004	0,118	239	Olofström	1,394	-0,068
240	Kinda	1,005	0,096	240	Åstorp	1,398	-0,134
241	Mellerud	1,006	0,113	241	Katrineholm	1,399	-0,112
242	Bengtsfors	1,009	0,092	242	Kristinehamn	1,401	-0,138
243	Östhammar	1,010	0,142	243	Norberg	1,409	-0,046
244	Höganäs	1,012	0,053	244	Borgholm	1,410	-0,174
245	Söderhamn	1,015	0,146	245	Emmaboda	1,411	0,002
246	Ljusnarsberg	1,017	0,156	246	Torsås	1,412	-0,114
247	Storuman	1,019	0,093	247	Bjurholm	1,413	-0,306
248	Robertsfors	1,019	0,147	248	Berg	1,416	-0,073
249	Ragunda	1,019	0,079	249	Ragunda	1,419	-0,137
250	Hällefors	1,020	0,105	250	Sävsjö	1,419	0,029
251	Sollefteå	1,025	0,132	251	Kramfors	1,420	-0,110
252	Tanum	1,026	0,140	252	Storfors	1,421	-0,114
253	Torsås	1,027	0,128	253	Pajala	1,421	-0,089

Demografisk försörjningskvot				Inkomstbaserad försörjningskvot			
Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2015–2025)	Placering	Kommun	Försörjningskvot	Förändring (2014–2024)
254	Laxå	1,028	0,108	254	Fagersta	1,426	0,003
255	Västervik	1,029	0,139	255	Bollnäs	1,427	-0,077
256	Vindeln	1,029	0,054	256	Sollefteå	1,431	-0,115
257	Berg	1,033	0,083	257	Degerfors	1,436	-0,074
258	Storfors	1,037	0,148	258	Nordanstig	1,440	-0,072
259	Nora	1,038	0,115	259	Ronneby	1,441	-0,047
260	Hultsfred	1,040	0,174	260	Ockelbo	1,441	0,026
261	Malå	1,041	0,161	261	Laxå	1,446	-0,093
262	Gagnef	1,044	0,125	262	Bräcke	1,447	-0,111
263	Leksand	1,044	0,117	263	Säffle	1,449	-0,155
264	Strömsund	1,044	0,118	264	Överkalix	1,455	-0,081
265	Filipstad	1,044	0,133	265	Valdemarsvik	1,459	-0,052
266	Ockelbo	1,045	0,242	266	Töreboda	1,461	-0,061
267	Norsjö	1,056	0,118	267	Ovanåker	1,467	0,010
268	Ovanåker	1,056	0,153	268	Hagfors	1,470	-0,029
269	Överkalix	1,061	0,074	269	Bengtfors	1,470	-0,069
270	Tjörn	1,062	0,196	270	Åmål	1,471	-0,104
271	Bjurholm	1,062	0,038	271	Östra Göinge	1,471	-0,059
272	Flen	1,068	0,110	272	Munkfors	1,472	-0,182
273	Båstad	1,078	0,111	273	Dorotea	1,473	0,001
274	Högsby	1,081	0,200	274	Vingåker	1,475	-0,052
275	Sotenäs	1,081	0,152	275	Strömsund	1,480	-0,059
276	Valdemarsvik	1,081	0,109	276	Söderhamn	1,483	-0,046
277	Mörbylånga	1,084	0,139	277	Skinnskatteberg	1,490	-0,039
278	Orust	1,084	0,176	278	Mellerud	1,501	-0,168
279	Rättvik	1,091	0,086	279	Åsele	1,517	-0,100
280	Åsele	1,092	0,089	280	Hultsfred	1,534	0,030
281	Vadstena	1,094	0,102	281	Lessebo	1,552	-0,011
282	Haparanda	1,106	0,215	282	Övertorneå	1,613	-0,089
283	Lysekil	1,113	0,199	283	Haparanda	1,625	-0,113
284	Ydre	1,114	0,134	284	Flen	1,634	-0,035
285	Gullspång	1,116	0,181	285	Gullspång	1,647	-0,053
286	Dorotea	1,153	0,171	286	Ljusnarsberg	1,657	-0,058
287	Simrishamn	1,186	0,186	287	Filipstad	1,668	-0,044
288	Övertorneå	1,243	0,260	288	Hällefors	1,671	-0,036
289	Pajala	1,247	0,171	289	Perstorp	1,703	-0,034
290	Borgholm	1,271	0,249	290	Högsby	1,705	0,077

www.svensktnaringsliv.se
Storgatan 19, 114 82 Stockholm
Telefon 08-553 430 00

Grafisk formgivning: Arkitektkopia AB, Bromma, 2026